

РЕШЕНИЕ

№ 35093

гр. София, 25.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 24.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Марина Ненкова, като разгледа дело номер **10899** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 29938/05.11.2024г. по описа на АССГ, изпратена чрез НАП, на „Автосолид“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], представлявано от управителя С. Х. А., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р- 22221723006057-091-001/09.07.2024г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1336/02.10.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, НАП-С., с който на дружеството са установени допълнителни данъчни задължения общо в размер на 103 330,73 лв. /главница и лихви/, от които корпоративен данък в размер на 25 465,22 лв. и съответните лихви в размер на 6 167,90 лв. за финансовите 2020г., 2021г. и 2022г. и данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 53 774,51 лв. за периодите от м. 01.2020г. до м. 12.2022г. и съответните лихви в размер на 17 923,10 лв.

Жалбоподателят, оспорва РА, като незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон, необоснован и немотивиран. Счита, че не е обосновано наличието на предпоставките на чл. 122, ал. 1 от ДОПК за прилагане на специалния ред на облагане. Намира, че не са събрани доказателства, че се касае за стоки, собственост на ревизираното дружество и че продажбата им е извършена от негово име и за негова сметка. Подчертава, че е действал като комисионер, като се е възползвал от услугите, които предлага „Еконт експрес“ ООД, изразяващи се в това да вземат стоката от негов доставчик и да я доставят до негов клиент, поради което му е изплащана само разлика в цената. В заключение моли РА да бъде отменен изцяло.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. Л., изцяло поддържа жалбата. Иска

се от съда да отмени изцяло оспорения РА. Претендира съдебно-деловодни разноски по представен списък и прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа съображенията и изводите изложени в Решение № 1336/02.10.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП-С.. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Марина Ненкова, която моли съда да остави жалбата без уважение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221723006057-020-001/16.10.2023г., връчена на 19.10.2023г. /по електронен път/, изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № Р22221723006057-020-002/22.11.2023г. и № Р-22221723006057-020-003/15.01.2024г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-623/22.06.2023г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Автосолид“ ЕООД за определяне на задълженията по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2022г. и по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р- 22221723006057-092-001/17.06.2024г., връчен електронно на 18.06.2024г., срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22221723006057-091-001/09.07.2024г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 18.07.2024г. по електронен път.

Установени са допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 25 465,22 лв. и по ЗДДС в размер на 53 774,51 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви за корпоративен данък в размер на 6 167,90 лв. и лихви за ДДС в размер на 17 923.10 лв.

В хода на ревизията е установено, че дружеството-жалбоподател „Автосолид“ ЕООД осъществява търговия на дребно с авточасти, строителни машини и производствено оборудване, аксесоари и принадлежности за автомобили. Има регистрирано фискално устройство, което в изпълнение на §1, т. 40, б. „а“ от Допълнителни разпоредби на ЗДДС е свързано с НАП.

В ревизионното производство са извършени процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На дружеството е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ с УИН на производството №П-22221723086728. Събраните доказателства, включително от проверка на „Еконт експрес“ ООД са приобщени с Протокол № Р-22221723006057-П.-001/22.11.2023г. и съобразени при ревизията.

На основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи, писмени обяснения и справки от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221723006057-040-001/01.12.2023г., с което е изискана информация за начина

на организация на извършваната през ревизираните периоди електронната търговия, как се осчетоводяват получените плащания от клиентите, закупените и продадени стоки, информация от електронната, контролна лента /КЛЕН/ от ЕКАФП, информация за софтуерните продукти, които са използвани за управление на електронната търговия и др. В отговор са представени оборотни ведомости и писмени обяснения.

В писмените обяснения се сочи, че „Автосолид“ ЕООД не разполага със собствен електронен магазин, а продажбите се извършват от нает търговски обект /магазин/, находящ се в [населено място], [улица]. В случаите, когато стоката се получава с фактура, завежда се и при продажбата се издават фискални бонове и/или фактура, които се отразяват в дневниците за продажби, като артикулите се изписват по себестойност. В случаите, когато стоките се получават без фактура, не ги въвежда в склада си, тъй като твърди, че действа като комисионер по сделки между физически лица, търсещи авточасти втора употреба* които не могат да бъдат намерени, за което ползва услугите на „Еконт експрес“ ООД. В тези случаи по нареждане на жалбоподателя, куриер вземал стоката от населено място 1 /доставчик/ и я доставял до населено място 2 /клиент/, който след преглед на продукта можел да я закупи и да заплати пълната продажна цена на артикула. Куриерът изплащал цената на доставчика, като „скривал” стойностите между доставчик и комисионер пред крайния клиент, а от „Автосолид“ ЕООД получавал само комисионна, за която издавал касов бон. Развива доводи, че по тази причина се получавали разлики между сумите, които крайните клиенти плащали на „Автосолид“ ЕООД чрез „Еконт експрес“ ООД. Именно тази комисионна дружеството отчитало в годишните данъчни декларации /ГДД/ и в дневниците за продажби и начислявало ДДС.

Органите по приходите са констатирали различни факти и обстоятелства от изложените писмени обяснения. Приели са, че съгласно сключен договор за куриерски и пощенски услуги с плащане в брой от 18.02.2019г., „Еконт експрес“ ООД предоставя на клиента/ревизираното дружество/ куриерски услуги с възможност за ползване на отстъпки за куриерски и пощенски услуги /с изключение на писма и карго палети/ на територията на България. Ф. на използваните куриерски услуги се извършва след изтичане на съответния месец за всички товарителници на клиента „Автосолид“ ЕООД, посочен като платец. Уговорена е отстъпка 12% в полза на клиента при месечен оборот от вътрешни куриерски и пощенски услуги на територията на страната при определени нива на оборотите, детайлно дефинирани в договора /т. III, 1/. Отстъпката се начислява автоматично по всяка електронно подготвена товарителница за сметка на клиента, на база предходен месец. За електронно подготвени пратки през куриера, по които „Автосолид“ ЕООД не се явява платец, пощенският оператор се ангажира да му изплати комисионна в размер на 12%, която от своя страна „Автосолид“ ЕООД предоставя на своите клиенти и получатели на пратките. Съгласно договора, ревизираното дружество извършва „офлайн търговия с авточасти“ и заявява получаване на информация от „Еконт експрес“ ООД за услугите на електронен адрес.

Ревизиращите са констатирали, че в сключения договор за услуги, куриерското дружество няма задължение да следи разчетните взаимоотношения на „Автосолид“ ЕООД и неговите доставчици и клиенти съответно за закупените и продадените пратки. Прието е, че „Еконт експрес“ ООД няма информация за конкретното съдържание на пратката по видове на резервните части и за какъв вид и модел МПС са, тъй като товарителниците съдържат информация само за брой части, без конкретни характеристики и параметри. Освен това не винаги при закупуването на части от физически лица с получател ревизираното дружество в товарителницата е обявявана стойност и пощенският оператор няма информация за договорената цена между „Автосолид“ ЕООД и физическото лице - продавач. В този смисъл органите по приходите са приели, че покупките на ревизираното дружество не могат да се обвържат с последваща им реализация и изчисляване на

комисионна, т.е. с извършване на комисионна дейност.

Установено е, че закупените и продадени резервни части по описания начин чрез „Еконт експрес“ ООД, които не са заведени в счетоводството на „Автосолид“ ЕООД, както и наличие на данни за укрити приходи.

На „Автосолид“ ЕООД е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, че данъчната основа за облагане с корпоративен данък и ДДС ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Връчено е ИПДПОЗЛ № Р- 22221723006057-040-002/01.02.2024г., с което са поискани допълнителни доказателства и декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за имущество, източници на доходи, приходи, източници на формиране на собствения капитал, източници на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност и участие в управителни и надзорни органи на юридически лица за ревизираните периоди от 01.01.2020г. до 31.12.2022г. Представена е декларация по чл. 124 от ДОПК и приложени доказателства.

Установено е, че „Автосолид“ ЕООД осъществява електронна търговия и притежава домейни, подробно описани в РД. В тях се съдържа информация за авточасти - нови и втора употреба, за различни марки и видове моторни превозни средства /леки автомобили, бусове, джипове/, срок на доставка, телефон за връзка, меню с нови части, навигация за бързо търсене и др., за което са приложени снимки към РД.

Посредством издадени от „Еконт експрес“ ООД електронни изявления, които имат уникален номер и дата, е удостоверено приемо-предаването на суми и пратки между куриерското дружество и „Автосолид“ ЕООД.

При анализ на получените в НАП Z-отчети от ЕКАФП е установено, че не са отчетени продажби на изпратени резервни части и получени суми по наложени платежи, като не са издадени фискални бонове общо за 368 продажби, описани конкретно в РД /стр. 9-22/. Липсващите номера са генерирани като издаден „служебен бон“, посредством който дружеството е получавало сумите от клиентите по наложените платежи, но те не са отразявани във ФУ и не са отчетени приходите от тези продажби. Сумите са изплатени в брой с разходен касов ордер /РКО/ и са получени от управителката С. А. или от съпругът ѝ И. А., работещ в дружеството по трудови правоотношения. Справката е изготвена в по-обобщен вид по номер и дата на товарителница, вид на стоката, стойност, изпращач, клиент и място на доставка.

Констатирано е, че не са отчетени с данъчни документи и продажбите от т. нар. „комисионни“. Ревизиращите са изготвили в обобщен табличен вид получените суми и парични преводи по периоди, в резултат на което са формирали данъчните основи за облагане с корпоративен данък и ДДС /стр. 8 РД/.

Констатирано е още, че дружеството е отчетело разходи по ЗКПО и е ползвало право на данъчен кредит по фактури за доставка на гориво. Установено е, че горивото е разходвано за автомобил марка „М.“, рег. [рег.номер на МПС], ползван от дружеството по силата на договор за заем за послужване от 01.05.2017 г. Съгласно договор, управителят на дружеството - С. А., е предоставил на „Автосолид“ ЕООД за временно и безвъзмездно ползване своето МПС за нуждите на дружеството за срок 100 месеца, считано от датата на сключване на договора. Ревизиращите са приели, че автомобилът не е използван изцяло за дейността на дружеството, а и за лични нужди, поради което са извършени корекции на разходите за гориво по ЗКПО. В частта по ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по всички фактури за гориво за ревизираните периоди, описани подробно в РД на основание чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС.

След анализ на събраните в хода на ревизията доказателства от приходната администрация е прието, че са налице основания за коригиране на декларираните от дружеството задължения по ЗДДС и ЗКПО, за процесните периоди и са начислени съответните лихви, както следва:

Определени задължения по ЗКПО:

За 2020г. с ГДД са деклариран общо приходи в размер на 30 617,31 лв., общо разходи 32 965,98 лв. и данъчна загуба в размер на 2 348,67 лв. Установени са недеклариран приходи, произтичащи от изплатени суми по наложени платежи и пощенски парични преводи в размер на 74 189,67 лв., които са добавени към декларираните с ГДД приходи. Признати са разходи за данъчни цели в размер на 25 585,62 лв., документирани с представени първични счетоводни и банкови документи за извършени счетоводни услуги, заплати, осигуровки, изписана отчетна стойност, гориво, банкови такси. След приспадане на загуба от предходната година в размер на 437,68 лв. е определена данъчна основа в размер на 78 783,68 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 7 878,27 лв.

За 2021г. с ГДД са деклариран общо приходи в размер на 47 913,44 лв., общо разходи 47 837,05 лв., увеличение и намаление в размер на 822,80 лв. и данъчна печалба в размер на 76,39 лв. Установени са недеклариран приходи в размер на 85 451,50 лв., които са добавени към декларираните с ГДД. Признати са разходи за данъчни цели в размер на 46 280,46 лв., документирани с представени първични счетоводни и банкови документи за извършени счетоводни услуги, заплати, осигуровки, изписана отчетна стойност, външни услуги, гориво, материали. Формирана е данъчна основа в размер на 87 084,48 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 8 708,45 лв., внесен в размер на 7,64 лв., следващ за довносяне в размер на 8 700,81 лв.

За 2022г. с ГДД са деклариран общо приходи в размер на 45 237,18 лв., общо разходи 51 496,94 лв., увеличение и намаление в размер на 6 259,76 лв. и формирана счетоводна загуба в размер на 6 259,76 лв. Установени са недеклариран приходи в размер на 99 160,83 лв., които са добавени към декларираните с ГДД. Признати са разходи за данъчни цели в размер на 55 537 лв., документирани с представени първични счетоводни и банкови документи за извършени услуги, заплати, осигуровки, изписана отчетна стойност, външни услуги, гориво, материали. Формирана данъчна основа в размер 88 860,04 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 8 886,04 лв.

За 2022г. са установени недеклариран приходи, в размер на 6 575,03 лв., поради което декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен на основание чл. 78 от ЗКПО с тази сума. При деклариран данъчен финансов резултат - печалба в размер на 916,12 лв., органите са определили данъчен финансов резултат - печалба в размер на 7 491,15 лв., полагащ се корпоративен данък в размер на 749,12 лв. и лихва в размер на 280,94 лв.

Определени задължения по ЗДДС:

Установените различия между декларираните данни по справките-декларации и дължимия ДДС върху сумите по изплатените наложени платежи по периоди са представени в табличен вид в констативната част на РД. Върху разликите с РА е начислен ДДС в общ размер на 53 774,51 лв. в конкретни размери, посочен в периодите от м. 01.2020г. до м. 12.2022г. /вкл./.

На основание чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС не е признато право на данъчен кредит общо в размер на 1 888,96 лв. за закупеното гориво, отразено по периоди и фактури в РД.

РА, е оспорен по административен ред по реда на чл. 152 от ДОПК, като с Решение № 1336/02.10.2024г. е изцяло потвърден, след като са обсъдени възраженията на жалбоподателя и са изложени подробни правни и фактически основания за отхвърлянето на жалбата.

Решението е връчено на дружеството на 03.10.2024г., видно от приложеното удостоверение за връчване по електронен път. Жалбата срещу е подадена чрез Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП на 15.10.2024г.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства, от „Еконт експрес“ ООД, са представени и приети по делото в

електронен формат, доказателства-на електронен носител CD, приет по делото, съдържанието на което жалбоподателят не оспорва и намира, че са налични в електронен формат всички предоставени данни относими към предмета на спора.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, представена от ответната страна, ведно с всички доказателства приети и приобщени в хода на ревизионното и административното производство.

В съдебното производство са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния доклад и Ревизионния акт и надлежно електронно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанието, на което е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/.

Спорът се свежда до това налице ли са предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за провеждане на ревизионното производство по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК и дали описаните в справките от „Еконт експрес“ ООД куриерски услуги и наложени платежи са получени от ревизираното лице „Автосолид“ ЕООД във връзка с реализирани продажби на стоки, за да се приеме, че жалбоподателят е реализирал приходи за процесиите периоди, подлежащи на облагане по ЗДДС и ЗКПО, както и законосъобразно ли са извършени корекциите по ЗКПО и ЗДДС във връзка с отчетените разходи за гориво, респективно приспаднат данъчен кредит.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице данни, обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 1. т. 2. т. 4, т. 5 и т. 6 от ДОПК, а именно: чл.122, ал.1, т. 1: до започването на ревизията не е подадена декларация, когато задължението се определя по декларация; чл.122, ал. 1, т. 2: налице са данни за укрита приходи или доходи; чл.122, ал.1, т. 4: липсва или не е представена счетоводна

отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред; чл.122, ал. 1, т. 5: документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; чл. 122, ал. 1, т. 6: данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28.

Настоящият съдебен състав намира, че приобщените в хода на ревизионното производство писмени доказателства, данните от извършените проверки на ревизираното лице, в т. ч. и постъпилите на електронен носител данни от трето лице „Еконт експрес“ ООД за изпратени пратки от името на ревизираното лице и съответно за получени суми от това лице, съставляват индичия за наличие на укрита приходи от страна на същото лице по смисъла на чл. 112, ал. 1, т. 2 от ДОПК, предвид което за ревизиращите органи са били налице предпоставките да проведат производството по реда на чл. 122 – чл. 124а от ДОПК. В тази връзка съдът не се констатира процесното ревизионно производство да е проведено незаконосъобразно по този специален ред.

Тези мотиви са изложени в РД и РА, като въз основа на доказателствата събрани в хода на ревизионното производство, не оспорени в хода на съдебното производство, съдът прави извод, че са безспорно установени от приходните органи предпоставките и е доказано наличието на основание за преминаване към облагане и извършването на ревизия по особен ред.

С оглед особеният ред на провеждането на такова производство в хода на ревизията трябва да бъдат установени и анализирани онези от изброените в закона обстоятелства които са пряко относими към конкретния ревизиран данъчен субект.

Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, за определянето на основата за облагане с данъци органът по приходите следва взема предвид всяко от относимите към съответното лице обстоятелства, регламентирани изчерпателно в т. 1– т.16 от алинеята, като органът следва да анализира и разгледа всички критерии, визирани в нормата на ал. 2 и съответно да приложи онези от тях, които биха му позволили да определи основата за облагане по възможно най-достоверния и обективен начин по отношение на конкретния ревизиран субект. Безспорно обект на облагане с ДДС в случая е доставката, а по ЗКПО – реализираният приход/печалбата. Затова при решаването на спора по ЗДДС въведеният с твърдение на ответника предмет на доказване е осъществяването на доставката от ревизираното лице, а по ЗКПО спорен е фактът на получаване от ревизираното лице на приходи от продажби, които не са декларирани.

Настоящият състав следва да посочи, че в случая е приложимо и правилото, възведено в чл. 124, ал. 2 от ДОПК, съобразно което в производството по обжалване на ревизионен акт, издаден в хода на извършена ревизия по реда на чл.122 от същия кодекс, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл.122, ал.1 е подкрепено от събраните доказателства.

Нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК визира презюмираната със закона истинност на направените от органите по приходите фактически констатации. Независимо от презумпцията по чл.124 от ДОПК, ревизираното лице разполага с процесуална възможност в хода на производството по обжалване на ревизионния акт да опровергае

истинността на установените фактически констатации. Това определя и доказателствената тежест в настоящия процес, която се предопределя с оглед правилото на чл. 154, чл. 1 от ГПК, във връзка с § 2 от ДР на ДОПК. В настоящото производство страните – данъчният субект в случая ТД и административният орган са равнопоставени и имат еднакви възможности за извършването на процесуални действия, насочени към разкриване с помощта на доказателствените средства на истината относно фактите, релевантни за спорното право.

Според настоящия състав в оспореният Ревизионен акт е направен пълен анализ на постъпилите документи от дружествата които осъществяват куриерски услуги, както и дейността на дружеството през ревизираният период. Съдът приема, че въведената с нормата на чл. 124 от ДОПК презумпция за истинност на фактическите констатации на органите по приходите в случая не е оборена от събраните по делото писмени доказателства.

Първо с оглед наведените в жалбата твърдения, че дружеството е извършвало „комисионерска“ дейност по доставка на авточасти втора употреба за процесния период такива доказателства не се представиха от жалбоподателя. От събраните писмени доказателства по делото безспорно се установява, че „Еконт експрес“ ООД, предлага услуга „триъгълна логистика“, но с „Автосолид“ ЕООД няма сключен договор и не са предоставяни такива услуги на дружеството. Съгласно разпоредбите на чл. 348, ал. 1 от ТЗ с комисионния договор комисионерът се задължава срещу възнаграждение по поръчка на доверителя да извърши от свое име и за негова сметка една или повече сделки. По делото жалбоподателят не представи такива договор/и. Безспорно писмената форма не е форма за действителност на комисионния договор, но е форма за неговото доказване. При комисионерството за покупка са налице следните етапи на изпълнение: комисионерът купува от свое име стоката от третото лице; комисионерът предава на доверителя закупената стока; доверителят заплаща на комисионера покупната цена; и доверителят заплаща на комисионера дължимото комисионно възнаграждение. За всяка една от посочените сделки следва да се издаде фактура – третото лице издава фактура на името на комисионера за закупените стоки; комисионерът издава на доверителя фактура за същата стока, на същата стойност; и комисионерът издава на доверителя фактура за дължимото комисионно възнаграждение. При съвкупната преценка на доказателствата по делото не може да се приеме за уустановено по делото, че при спорните доставки „Автосолид“ ЕООД е действало от чуждо име и за чужда сметка. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, че при изпращането на пратките със стоки същият е действал от името и за сметка на друг правен субект/и. Несъстоятелна е тезата на жалбоподателя, че негов приход е единствено „комисионната“ за част от доставените стоки.

На следващо място, по делото са представени данни за товарителници за изпратени от ревизираното лице чрез "Еконт Експрес" ООД в процесния период на стоки до получателите и за разходни касови ордери за изплатени на ревизираното лице парични суми за получените по този ред доставки. Товарителниците са доказателство за сключените между изпращача и куриерската фирма договори за куриерски услуги, чрез които стоките са достигали до получателите по доставките. Разходните касови ордери за изплатените на изпращача посредством куриерската фирма суми по доставките са косвено доказателство за съгласието на получателите по доставките с наложен платеж, защото от тях може да се установи, че получателите са приели стоката и са заплатили

продажната ѝ цена т.е. налице са договори за продажба, а не комисионни договори /по изложени по горе в решението съображения/.

Разпоредбите на чл. 25, ал. 3, т. 4 ЗДДС изрично регламентират, че данъчното събитие при продажбата на стоки чрез поръчка по пощата или по електронен път възниква на датата, на която доставчикът получи плащането. Предвид това, приложените разходни касови ордери за получените от ревизираното лице суми по доставките са доказателство за настъпване на съответните данъчни събития по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС. Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки и за установяване на дистанционна връзка с НАП са определени с Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства/Наредба №Н-18/2006г./. На основание разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от цитираната наредба, всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги /ЗПУ/. Съгласно чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 за този данъчен период; 3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период. Съдът приема, че изводите на органите по приходите за неотчетени продажби и недекларирани приходи, които се основават на събраните доказателства по делото, не се опровергаха в хода на настоящото съдебно производство, поради което и правилно е доначислен данък добавена стойност на основание чл. 86 от ЗДДС на жалбоподателя за извършените продажби на стоки.

Относно задълженията по ЗКПО, правилно и законосъобразно според настоящия съдебен състав, органите по приходите са приели, че са налице неотчетени приходи от продажби на стоки, съобразно представените данни от куриерската фирма. Според чл. 18, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО, данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон, като положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба. Съобразно чл. 19 от ЗКПО, данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба. Данъчната основа за облагане с корпоративен данък на жалбоподателя е определена за ревизираните 2020г. до 2022г., като са увеличени декларираните в ГДД по чл. 92 ЗКПО с неотчетени приходи от продажбите с наложени платежи и пощенски парични преводи, намалени с установените разходи, в т. ч. разходите, съответстващи на установените неотчетени приходи, изчислени в хода на производството. При липса на други основания за преобразуването на данъчния финансов резултат, именно тези суми са формирали допълнително установения от ревизията корпоративен данък. Пропускът на жалбоподателя да отчете приходи от извършени продажби на стоки, доставяни от пощенски оператор с наложен платеж, както и липсата на аналитичност във воденото от него счетоводство, правилно са възприети от органите по приходите като основания по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 4 ДОПК за провеждане на ревизията по особения ред.

Законосъобразни са изводите, направени от ревизиращите органи по отношение на РА и в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 70, ал.1, т. 5 от ЗДДС по фактурите за закупено гориво за всеки от ревизираните периоди. Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 5 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, комплектровка, горивни и смазочни материали. В ал. 2 на чл. 70 от ЗДДС са изброени изключенията, при които ограниченията на алинея 1, т. 4 и 5 не се прилагат, а именно: когато превозните средства по ал. 1, т. 4 се използват единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба; са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности) и др. като настоящия случай не е такъв.

В настоящият казус, от представените по делото доказателства, приети в административното и съдебното производство, съдът намира, че процесното МПС е „лек автомобил“ и с оглед посочените законодателни ограничения, законосъобразно с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 888, 96 лв. за всички ревизирани периоди.

С оглед така изложените съображения настоящата инстанция приема, че оспореният ревизионен акт е издаден при законосъобразно прилагане на материалноправните разпоредби на ЗДДС и ЗКПО и не страда от твърдените от жалбоподателя пороци, съответно жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход от спора и направено искане от ответната страна, на същата се дължат съдебно-деловодни разности-юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 8 783,23 лв., в съответствие с чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Автосолид“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], представлявано от управителя С. Х. А., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р- 22221723006057-091-001/09.07.2024г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, потвърден изцяло с Решение № 1336/02.10.2024г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, НАП-С., с който на дружеството са установени допълнителни данъчни задължения общо в размер на 103 330,73 лв. /главница и лихви/, от които корпоративен данък в размер на 25 465,22 лв. и съответните лихви в размер на 6 167,90 лв. за финансовите 2020г., 2021г. и 2022г. и данък върху добавената стойност /ДДС/ в размер на 53 774,51 лв. за периодите от м. 01.2020г. до м. 12.2022г. и съответните лихви в размер на 17 923,10 лв.

ОСЪЖДА „Автосолид“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], представлявано от управителя С. Х. А., *да заплати* в полза на Национална агенция за приходи сумата от 8 783,23 лв. (осем хиляди седемстотин осемдесет и три лева и 23

ст.), представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: